

Ավետիք Իսահակյան

Առավոտ պահին

Առավոտ պահին
Դալար դաշտերում
Իմ մանկան հետ
Պտույտ եմ անում:

Ծաղիկների հետ
Խոսում է տղաս,
Որոնց հետ ե՛ս էլ
Զրույց եմ արած:

Վայրկյանը՝ ծանր,
Օրերը՝ թեթև,
Տարիներն անցան
Իրարու ետև:
Ու աշխարհն աչքիս
Դառնում է երազ.
Երեկ ես էի,
Այսօր՝ երեխաս:

Եվ վաղը, ասես,
Մի աչք մթագնած
Լուռ գերեզմանից
Հառել է վրաս...

1914

Բեռլին